

Організація та планування інноваційних процесів

- 1. Поняття організації інновацій. Суть та принципи формування організаційних структур ІІІ.*
- 2. Організація здійснення і упровадження наукових інновацій.*
- 3. Суть і принципи планування інновацій.*
- 4. Система планування інновацій.*

Поняття **«організація інновацій»** характеризує способи упорядкування і регулювання дій окремих особистостей і автономних груп співпрацівників, орієнтованих на досягнення деяких цілей по утворенню та реалізації в соціально-культурній, науково-технічній, виробничій, оборонній та економічній сферах діяльності людей інновації того чи іншого виду спрямування, різного ступеню новизни та складності, практичної цінності та ефективності шляхом спільних і скоординованих дій.

Всі вжиті варіанти організації наукових досліджень та розробок можна згрупувати в 4 основні групи, виходячи з:

1. відмінності у послідовності їх виконання;
2. структурі ресурсів;
3. характеру розгортання роботи у часі;
4. організаційних зв'язків.

Під **організаційною формою реалізації інновацій** слід розуміти комплекс підприємств, окремі підприємства або їх підрозділи, які характеризують певну оргструктуру і відповідають специфіці інноваційних процесів, забезпечуючих обґрунтування необхідності інновацій, виявлення основних ідей їх утворення, визначення і використання технології і організації інноваційних процесів з метою практичної реалізації інновацій.

Організаційно-інноваційні структури можуть мати такі складові:

- науково-дослідні, проектно-конструкторські, дослідно-експериментальні організації, які працюють за профілем базової діяльності інноваційних структур;
- виробничі підприємства, які реалізують результати науково-дослідних розробок і винаходів;
- служби менеджменту, маркетингу, реклами;
- інноваційні фонди, банки, страхові фірми, біржі науково-технічних розробок;
- установи науково-технічної експертизи, юридичного захисту інтелектуальної власності;
- заклади освіти і підготовки кадрів, які спеціалізуються на підготовці кадрів і підвищенні кваліфікації спеціалістів з базових спеціальностей інноваційних структур;
- редакційно-видавничі організації;
- інформаційно-комунікаційні підрозділи;
- організації сервісного обслуговування, лізингові, транспортні фірми, митні підрозділи.

Організаційна структура інноваційних підприємств

– це сукупність основних підрозділів або окремих функціонерів, фахівців, призначених послідовно вирішувати основні творчі завдання, характерні для того чи іншого виду інноваційного підприємства, його профілю та спеціалізації, її сфери, в якій воно функціонує, а також підрозділів виконуючих допоміжні, обслуговуючі та управлінські функції; система їх взаємозв'язків та відповідальності, яка передбачає цілеспрямований вплив на всі види розміщених ресурсів з метою досягнення планованих або завданих результатів утворення та реалізації інновацій.

Вимоги до раціональної організаційної структури III

1. Відповідність основним цілям наукових підприємств і чітко вписуватись у діючий у відповідній галузі народного господарства порядок розробки інновацій та їх реалізації у виробництві і на ринках.
2. Орієнтуватись на перспективи розвитку інновацій та вивчення світового попиту на них.
3. Володіти гнучкістю, здатністю адаптуватись до нових цілей і завдань, які можуть виникати у зв'язку зі зміненими суспільними потребами або в результаті появи нових відкриттів та винаходів.
4. Сприяти підвищенню якості виконуваних дослідних та проектних програм, рівня стандартизації та уніфікації розроблюваних об'єктів нової техніки.
5. Створювати умови для найбільш раціонального розподілу та кооперації праці між підрозділами та окремими виконавцями, чіткої спеціалізації проведених робіт, які забезпечують можливість накопичення знань та досвіду у кожному із закріплених напрямків.
6. Не допускати необґрунтованих паралелізму та дублювання робіт, які ведуть до марного витрачання дороговартісних ресурсів.
7. Забезпечувати можливість використання найбільш раціональної технології проведення дослідів та розробок.
8. Забезпечувати можливість раціонального і рівномірного завантаження всіх основних категорій виконавців.
9. Сприяти економії всіх видів ресурсів як у сфері утворення нових продуктів так і у сфері виробництва, реалізації та експлуатації.

Основними завданнями упровадження результатів НДДКР є:

- забезпечення процесів упровадження прогнозів, комплексних програм, перспективних і поточних планів, оперативного управління;
- збалансованість планів нової техніки з планами капітального будівництва, поставки обладнання і матеріалів;
- вибір організаційних форм упровадження в найбільшому ступеню відповідних завдань, що вирішуються;
- досягнення раціональних співвідношень виробничих потужностей;
- раціональне, планомірне використання наукових, конструкторських, проектних, технологічних, випробувальних та виробничих потужностей;
- розвиток і підвищення ефективності роботи експериментальних дільниць, дослідницьких виробництв та дослідницьких баз;
- використання сучасних економічних відносин учасників розробки, дотримання сторонами договірних зобов'язань;
- кадрове забезпечення процесів упровадження у споживачів;
- широка реклама наукових інновацій у передбачуваних сферах використання;
- створення мережі сервісного обслуговування нових інтелектуальних продуктів у споживача.

Важливими умовами ефективної організації впровадження є:

- * прогнози та маркетингові дослідження майбутніх науково-технічних нововведень;
- * повнота обліку економічних та соціальних факторів появи, розробки, виробництва та використання інновації;
- * цільова направленість і комплексність систем управління НДДКР, процесом упровадження їх результатів в межах яких здійснюється організація упровадження;
- * рівень кваліфікації кадрів (наукових, економічних, управлінських) виконуючих розробки і впровадження, своєчасна підготовка та перепідготовка кадрів для роботи з новою технікою;
- * забезпечення капіталовкладеннями і дотримання термінів капітального будівництва об'єктів, створення науково-технічних нововведень.

Планування інновацій – це система розрахунків, направлена на вибір та обґрунтування цілей інноваційного розвитку підприємства та підготовку рішень, необхідних для їх безумовного досягнення.

Підсистема планування виконує наступні 7 функцій:

1. Цільова орієнтація всіх учасників.
2. Перспективна орієнтація і раннє розпізнання проблем розвитку.
3. Координація діяльності всіх учасників інновації.
4. Підготовка управлінських рішень.
5. Утворення об'єктивної бази для ефективного контролю.
6. Інформаційне забезпечення учасників інноваційного процесу.
7. Мотивація учасників.

Планування інновацій на підприємстві має ряд принципів, які встановлюють загальні правила проектування та ефективного функціонування цієї підсистеми в інноваційній діяльності:

- єдність науково-технічних, соціальних та економічних завдань розвитку;
- наукового обґрунтування та оптимальних рішень;
- домінування стратегічних аспектів комплексності, гнучкості та еластичності;
- бюджетній збалансованості.

Стратегічне планування, як елемент стратегічного управління інноваціями складається у визначенні місії організації на кожній стадії її життєвого циклу, формування системи цілей діяльності та стратегії поведінки на ринках інновацій.

Оперативне планування інновацій має за мету пошук та погодження найбільш ефективних шляхів та засобів реалізації прийнятої стратегії розвитку інноваційних підприємств. Воно передбачає формування продуктово-тематичного портфеля підприємства, розробку календарних планів, складання бізнес-планів по окремих проектах, виконання розрахунків, необхідних ресурсів, засобів та джерел їх покриття.

Продуктово-тематичне планування інновацій складається у формуванні перспективних напрямлень і тематики наукових досліджень та розробок, підготовці програми і заходів по оновленню продукції, удосконалення технології та організації виробництва на підприємствах.

Техніко-економічне планування включає розрахунки матеріальних, трудових та фінансових ресурсів, необхідних для виконання номенклатурно-тематичних завдань, а також оцінки економічних результатів та ефективності інноваційної діяльності організацій.

Об'ємно-календарне планування інновацій складається з: планування об'ємів робіт, завантаження підрозділів і виконавців, складання календарних графіків проведення робіт по окремих проектах і всій сукупності планованих робіт, графіків завантаження обладнання і виконавців, розподілу робіт по окремим календарним періодам.

A close-up photograph of two people in business attire shaking hands. The person on the left is wearing a light-colored sleeve, and the person on the right is wearing a dark blue suit jacket. The background is blurred, showing other people in a professional setting.

**ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!
ДО ЗУСТРІЧІ)**